

تا شقایق هست زندگی باید کرد

گزارش و عکس: رامین نوری

دشت شقایق‌های کالیپوش در ۲۲۰ کیلومتری شمال شرق شاهرود، منطقه‌ای سرسبز و جنگلی است که از شمال به جنگل گلستان از شرق به شهرستان جاجرم در استان خراسان شمالی، از غرب به شهرستان مینودشت در استان گلستان و از سمت جنوب به دهستان کلاته‌های شرقی از بخش میامی شهرستان شاهرود محدود شده.

این منطقه بیلاقی از دیرباز به دلیل وجود چمنزارهای مهم ایران بنام چمن کالیپوش و به دلیل اینکه بر سر راه کاروانروی شاهرود به خراسان و خوارزم و استرآباد قرار گرفته شهرت یافته است. در کتب تاریخی آمده نام چمن کالیپوش از دوره مغول به بعد در تاریخ آمده است و حکمرانان و پادشاهان در سر راه خراسان به ری و مازندران هر یک مدتی را در چمن کالیپوش اقامت داشته و به استراحت و صید و شکار مشغول بوده‌اند. پس از نادرشاه و هجوم طوایف ترکمن به نواحی استرآباد، مازندران و خراسان منطقه کالیپوش که یکی از گذرگاه‌های اصلی ورود آنان به نواحی بسطام، میامی و اسفراین به شمار می‌رفته، هدف اصلی ترکمان‌ها واقع شد. این منطقه سرسبز و جنگلی دارای ۱۴ هزار هکتار جنگل، ۳۰ هزار هکتار مرتع و ۳۴ هزار هکتار مزارع زیر کشت آفتابگردان می‌باشد. بارش کافی زمینه ایجاد اراضی مستعد برای کشاورزی و جنگلداری را فراهم آورده و همین امر باعث شده تا طبیعت در فصل بهار دشت‌های پر از گل‌های شقایق و در اواخر تابستان گل‌های آفتابگردان و در فصل پاییز و زمستان مناظر زیبایی را به نمایش بگذارد. همچنین هم‌جواری این منطقه با پناهگاه حیات وحش خوش‌بیلاق و پارک ملی گلستان از موقعیت ممتاز گردشگری برخوردار است. از ویژگی‌های بارز این دشت وجود آبشارها، چشمه‌ها و گونه‌های متنوع درختان جنگلی و مناطق زیبای قشقلته، سردارپیک، آبشار زو (نام نیک) و آبشار حسین‌آباد از دیگر جاذبه‌های پیرامون کالیپوش هستند.

با تشکر از علیرضا اسلام پناه، روابط عمومی سازمان میراث شاهرود

